

ACC. N:R. M. 7935: 1-2.

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *B. O. Bondesson*
Härad: *J. Möre* Adress: *Lesjöfors.*
Socken: *Gullabo, Torsås, Vissefjärda* Berättat av: _____
Uppteckningsår: *1941* Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Näslorna i folklig tradition. L.u.f. 98.

L. u. F. 28.

- 1 . Nässlän kallas nettel i Gullabo, Torsås och Vissefjärda.
2. De stora nättlerna tog man vara på förr i tiden. Man repade då av bladen, som sedan koktes och förvarades i en tunna e. d. tills de kallnat, då man gav dem åt svinen. De utgjorde ofta ett bra tillskott till svinmaten åt dem som hade knappt om foder men ändå hade svin (en gris), såsom torpare, daglönare och fattigt folk i allmänhet. Man utförde kokningen i en stor gryta eller kittel, vilken fylldes med nässlor till vilka sattes vatten i tillräcklig grad. Då man repade nässlor, måste man ha vanter på sig för att inte bli nässlad (nettlad)
3. För övrigt användes nässlor till människoföda. Det var endast de första tidigt på våren framträdande bladen, som kom till användning. De plockades av, rensades och koktes till "nettelkål". Men de tillreddes inte av alla. Fattigt folk, som saknade nödiga ingerdienser för tillredningen använde inte nässlor i hushållet. Man åt inte nettelkål tillsammans med andra grönsaker. För att duga till människoföda måste nässlorna plockas före gögen lät höra sig på våren. Då göken galit på dem ansågs de vara

ACC. N.R. M. 7935: 2.

2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

förgamla. "När man äter nättler, ska man nypas i örat" Obekant var för. —

4. Man gav kokta nässlor endast åt svinen, som med stor begärlighet

åt därav. Torkade nässlor som vinterfoder åt kreaturen har inte förekommit i senare tid.

5. Att man använt nässlor till spånad och vävnad i trakten är inte känt.

6. Ej heller att man berett tråd av nässlor.

7.

8.

9. Älvablåsten är benämningen på nässelfeber. Denna sjukdom kan botas på följande vis: Man skall gå ut och skära en nättelpipa genom och ~~med~~ den skall man blåsa på den sjuke mitt i ansiktet. Efter några blåsningar var den sjuke snart återställd. Ett annat medel mot samma sjukdom var att ställa sig vid en husknut eller annan lämplig plats där vinden svepte fram och låta blåsa på sig. Man fick inte stå för länge åt gången, men för varje gång kryade man på sig tills man var fullständigt frisk.